

P.Z. br. 892

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/15-01/120

URBROJ: 65-15-02

Zagreb, 31. srpnja 2015.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohle Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, s Konačnim prijedlogom zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. srpnja 2015. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Mihaela Zmajnlovića, ministra zaštite okoliša i prirode, Hrvoja Dokužu, zamjenika ministra zaštite okoliša i prirode, te mr. sc. Mariju Šćulac Domac, Nenada Strizrepa, i Tončija Restovića, pomoćnike ministra zaštite okoliša i prirode.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/15-11/57
Urbroj: 50301-05/25-15-2

Zagreb, 30. srpnja 2015.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Mihaela Zmajlovića, ministra zaštite okoliša i prirode, Hrvoja Doku, zamjenika ministra zaštite okoliša i prirode, te mr. sc. Mariju Šćulac Domac, Nenada Strizrepa i Tončija Restovića, pomoćnike ministra zaštite okoliša i prirode.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
IZMJENE IZ DOHE KYOTSKOG PROTOKOLA UZ OKVIRNU
KONVENCIJU UJEDINJENIH NARODA O PROMJENI KLIME,
S NACRTOM KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA**

Zagreb, srpanj 2015.

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE IZ DOHE
KYOTSKOG PROTOKOLA UZ OKVIRNU KONVENCIJU
UJEDINJENIH NARODA O PROMJENI KLIME**

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

U prosincu 2012. godine u okviru Konferencije država stranaka Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (u daljnjem tekstu: Konvencija) održan je sastanak država stranaka Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime (dalje u tekstu: Kyotski protokol) na kojem je usvojena Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime (u daljnjem tekstu: Izmjena iz Dohe). Izmjenom iz Dohe uspostavlja se drugo obvezujuće razdoblje Kyotskog protokola koje počinje 1. siječnja 2013. godine, a završava 31. prosinca 2020. godine s pravno obvezujućim obvezama smanjenja emisija za stranke navedene u Prilogu B Kyotskog protokola, koje su za njezino usvajanje položile svoj pisani pristanak.

Sam proces usvajanja Izmjene iz Dohe čini dio većeg paketa. Osim 38 stranaka obuhvaćenih drugim obvezujućim razdobljem, više od 60 drugih zemalja, uključujući Sjedinjene Američke Države, Kinu, Indiju, Južnu Afriku i Brazil, dale su prijedlog ciljeva ublažavanja temeljem Konvencije. Time je ukupni udio u globalnim emisijama obuhvaćenim mjerama ublažavanja i u okviru Kyotskog protokola i u okviru Konvencije postao veći od 80%. Dodatni ključni element tog šireg paketa je konsenzus stranaka Konvencije da najkasnije do 2015. godine „donesu protokol, drugi pravni instrument ili dogovoreni ishod s pravnom snagom u okviru Konvencije primjenjiv na sve stranke” koji bi trebao stupiti na snagu i provoditi se od 2020. godine.

Člankom 4. Kyotskog protokola strankama je omogućeno zajedničko ispunjavanje njihovih obveza. Europska unija i petnaest stranaka koje su bile države članice u vrijeme potpisivanja Kyotskog protokola 1997. godine odlučile su tako postupiti u prvom obvezujućem razdoblju (2008. – 2012. godine) i u skladu s time potvrdile su Kyotski protokol 2002. godine. Republika Hrvatska, koja u to vrijeme nije bila punopravna članica Europske unije, potpisala je Kyotski protokol 11. ožujka 1999. godine te je isti u odnosu na nju stupio na snagu 28. kolovoza 2007. godine.

U Izmjeni iz Dohe i izjavi Europske unije i njezinih država članica po njezinom donošenju navodi se da Europska unija i njezine države članice ponovno namjeravaju zajednički ispuniti ciljeve smanjenja emisija u okviru drugog obvezujućeg razdoblja. Osim toga, Europska unija i njezine države članice su izrazile namjeru da svoje obveze u drugom obvezujućem razdoblju Kyotskog protokola ispune zajednički s Islandom.

Prema Izjavi iz Dohe, Europska unija, njezine države članice i Island obvezuju se ograničiti svoje prosječne godišnje emisije stakleničkih plinova u razdoblju od 2013. do 2020. godine na 80% svojih emisija u odnosu na razine u baznoj godini, uglavnom 1990. godini. Ta je obveza u skladu sa zaključcima Vijeća iz ožujka 2012. godine u kojima je navedeno da se zajednička obveza Europske unije, njezinih država članica i Islanda treba temeljiti na klimatsko energetske paketu te da obveze smanjenja emisije pojedinačnih država članica u drugom obvezujućem razdoblju Kyotskog protokola „ne prelaze njihove obveze usuglašene u zakonodavstvu Europske unije”. Smanjenje emisija provodi se putem sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova Europske unije, utvrđenim Direktivom 2003/87/EZ kojom se utvrđuje sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003.) te putem ciljeva smanjenja i ograničenja emisija za države članice u sektorima izvan sustava trgovanja, utvrđenih Odlukom br. 406/2009/EZ o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. (SL L 140, 5.6.2009.).

Službeno stupanje na snagu Izjave iz Dohe predstavlja važan cilj Europske unije. Za to je potrebno da 144 od 192 stranke Kyotskog protokola, uključujući Europsku uniju i njezine države članice, polože svoje isprave o potvrđivanju. U skladu sa zajedničkom praksom, nakon postupaka potvrđivanja, Europska unija i njezine države članice istodobno će položiti svoje isprave o potvrđivanju kako bi se omogućilo istovremeno stupanje na snagu svih njih. To se treba dogoditi prije Konferencije stranaka Konvencije u Parizu krajem 2015. godine.

Emisije stakleničkih plinova

Prema Izjavi iz Dohe, Europska unija, njezine države članice i Island obvezuju se ograničiti svoje prosječne godišnje emisije stakleničkih plinova u razdoblju od 2013. do 2020. godine na 80% svojih emisija bazne godine, uglavnom 1990. godini. Zajednička razina emisija utvrđena je za emisije iz sektora i plinova navedenih u Prilogu A Kyotskog protokola koji su obuhvaćeni i EU sustavom trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova (postrojenja iz industrijskog i energetske sektora, termoenergetski objekti veći od 20 MW, rafinerije, koksare, metalna, cementna, papirna, keramičarska, staklarska industrija). Za emisije iz sektora i plinove navedene u Prilogu A Kyotskog protokola koji nisu obuhvaćeni sustavom trgovanja emisijama stakleničkih plinova (dio industrijskih procesa, uporaba otapala i drugih proizvoda, poljoprivreda, šumarstvo, gospodarenje otpadom, kućanstva i usluge, promet itd.), za svaku državu članicu i Island se uspostavlja godišnja nacionalna kvota koja se ne smije prekoračiti.

Kyotski protokol zahtijeva da se obveze pretvore u dodijeljenu kvotu koja odražava odobrenu količinu emisija u tonama ekvivalenta CO₂ tijekom obvezujućeg razdoblja. Predviđa se da dodijeljene kvote Europske unije, njezinih država članica i Islanda budu jednake odnosnim dodijeljenim razinama utvrđenim u Provedbenoj odluci 634/2013/EZ o prilagodbama godišnjih emisijskih kvota država članica za razdoblje 2013. – 2020. u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ i Odluci 162/2013/EZ o utvrđivanju godišnjih emisijskih jedinica za razdoblje od 2013. do 2020. u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ, a koje utvrđuju kvote za sektore izvan sustava trgovanja. Razlika u odnosu na prvo obvezujuće razdoblje je da te razine emisija više ne predstavljaju postotke smanjenja u usporedbi s emisijama bazne godine, već apsolutnu vrijednost. Ta apsolutna vrijednost, izražena u tonama ekvivalenta ugljikova dioksida navedena je za svaku državu članicu u gore navedenim Odlukama, (634/2013/EZ i

162/2013/EZ). Zakonodavstvo Europske unije u pogledu ostvarenja cilja smanjenja emisija na 80% do 2020. godine već je na snazi. Republika Hrvatska je uspostavila pravni i institucionalni okvir za primjenu zakonodavstva Europske unije kojim se provodi klimatsko energetska paket do 2020. godine.

Najveći doprinos emisiji stakleničkih plinova u Republici Hrvatskoj daje sektor energetika, u 2012. godini 71,6%, slijedi poljoprivreda s 12,7%, industrijski procesi 10,8%, gospodarenje otpadom 4,3% i Uporaba otapala i ostalih proizvoda 0,6%. Ova struktura je uz neznatne promjene zadržana tijekom cijelog promatranog razdoblja između 1990. i 2012. godine.

Za sektore izvan trgovanja emisijama, gore navedenim Odlukama, 634/2013/EZ i 162/2013/EZ, je utvrđena dozvoljena godišnja kvota. Ta je kvota uspostavljena temeljem solidarnosti između država članica Europske unije, a prema kojoj je Republici Hrvatskoj do 2020. godine dopušten rast emisija iz ovih sektora do 11% u odnosu na razinu iz 2005. godine.

Klimatsko energetska paket, koji utvrđuje smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine, također utvrđuje i ciljeve za povećanje udjela obnovljivih izvora energije i energetske učinkovitosti u državama članicama. Obzirom da je takvo značajno smanjenje emisija moguće ostvariti samo provedbom mjera u svim sektorima, klimatski ciljevi su također bili vodilja pri utvrđivanju razvojnih ciljeva za sektore energetike, prometa, zgradarstva, ruralnog razvoja, korištenja zemljišta i šumarstva te gospodarenja otpadom. Republika Hrvatska kao nova članica Europske unije suočila se s izazovom provedbe zahtjevnih mjera iz klimatsko energetska paketa Europske unije do 2020. godine. S tim u vezi su pokrenute značajne mjere, prvenstveno u primjeni obnovljivih izvora energije i u energetska učinkovitosti te u sektoru prometa.

U Republici Hrvatskoj je zabilježen snažan pad emisija stakleničkih plinova u razdoblju 2008.-2012. godine. Emisija svih stakleničkih plinova u Republici Hrvatskoj iznosila je 26,4 milijuna tona CO₂ ekvivalenta u 2012. godini što je 17,3% niže u odnosu na 1990. godinu. Potrebno je naglasiti da je smanjenju emisija u znatnoj mjeri doprinijela i gospodarska kriza, s kojom je Republika Hrvatska suočena od 2009. godine. Međutim, emisijska intenzivnost je smanjena za 20% u 2012. u odnosu na 1995. godinu što pokazuje da je došlo do razdvajanja gospodarskog rasta od emisija stakleničkih plinova.

Time je Republika Hrvatska ispunila cilj iz Kyotskog protokola za razdoblje 2008.-2012. godine te premašila taj cilj.

Sredstva za provedbu obveza koje proizlaze iz područja klimatskih promjena, za pokrivanje troškova administriranja sustava trgovanja emisijskim jedinicama, za upravne poslove, poslove funkcioniranja Registra, dražbovatelja, Nacionalnog sustava za praćenje emisija stakleničkih plinova i drugih poslova vezanih za klimatske promjene, osigurana su od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi, koja se uplaćuju u državni proračun.

Za provedbu mjera smanjenja emisija stakleničkih plinova koriste se financijska sredstva od dražbi koja se uplaćuju na poseban račun Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost. Za korištenje navedenih sredstava Vlada Republike Hrvatske je u studenome 2014. usvojila Plan korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2014. do 2016. godine (Narodne novine, broj 140/2014;

u daljnjem tekstu: Plan). Očekivani prihod od prodaje emisijskih jedinica je, na temelju proračuna količina emisijskih jedinica za Republiku Hrvatsku, pretpostavke o kretanju cijene te zakonskim odredbama o raspodjeli sredstava, za razdoblje 2014.-2016. godine, procijenjen okvirno na 688.000.000,00 kuna. Sukladno Planu, 60% sredstava se koristi za mjere povećanja energetske učinkovitosti: energetske obnovu obiteljskih kuća, uvođenje sustava individualnog mjerenja potrošnje toplinske energije "znam koliko trošim", energetska označavanje kućanskih uređaja i energetska standardi, mrežu industrijske energetske efikasnosti (MIEE), poticanje integralne obnove višestambenih zgrada i program energetske obnove zgrada javnog sektora. Nadalje se sredstva koriste za mjere korištenja obnovljivih izvora energije, koje se odnose na poticanje primjene autonomnih fotonaponskih sustava, Sunčevih toplinskih kolektora, kotlova na krutu biomasu i dizalica topline, zatim mjere za smanjivanje emisija iz prometa, sektoru gospodarenja otpadom i istraživanje i razvoj.

Pored toga, financijska sredstva se osiguravaju i kroz sustav poticaja na proizvodnju električne energije upotrebom obnovljivih izvora i iz kogeneracijskih postrojenja, kao i poticanje energetske učinkovitosti putem Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost.

Projekcije emisija pokazuju kako će Republika Hrvatska primjenom navedenih mjera ispuniti obveze ograničenja emisija do iznosa iz nacionalne godišnje kvote.

S obzirom da biljke procesom fotosinteze apsorbiraju CO₂ ugrađujući ga u biomasu i na taj način ga uklanjaju iz atmosfere, one predstavljaju ponor emisija. Kyotskim protokolom je za svaku stranku određen iznos koji se odbija od ukupne emisije kao rezultat aktivnosti gospodarenja šumama. Ukupni iznos emisija, uključujući i ponor, u obvezujućem razdoblju mora biti jednak ili manji od kvote dodijeljene stranci, sukladno Prilogu B Protokola.

Pored smanjenja emisija, obveze prema Kyotskom protokolu uključuju i opsežno izvješćivanje: godišnje o emisijama, dvogodišnje o provedbi mjera i projekcijama i periodički o svim pitanjima provedbe Kyotskog protokola u državi. Obveza je stranaka Konvencije dostavljati Nacionalno izvješće o provođenju odredbi Konvencije i Kyotskog protokola u propisanom formatu i sadržaju za države članice Priloga I. Šesto nacionalno izvješće Republike Hrvatske prema Okvirnoj konvenciji Ujedinjenih naroda o promjeni klime, s prvim Dvogodišnjim izvješćem, Republika Hrvatska je dostavila u veljači 2014. godine. Drugo Dvogodišnje Izvješće će Republika Hrvatska dostaviti u siječnju 2016. godine.

Republika Hrvatska provodi aktivnosti na izradi svoje Strategije niskougljičnog razvoja za razdoblje do 2030. godine s pogledom na 2050. godinu. Strategija niskougljičnog razvoja Republike Hrvatske planira se donijeti do kraja 2015. godine i bit će temeljni dokument Republike Hrvatske u području ublažavanja klimatskih promjena. Strategijom će se kroz široku suradnju dionika po sektorima utjecaja (energetika, industrijski procesi, promet, zgradarstvo, poljoprivreda, šumarstvo, turizam i gospodarenje otpadom) usmjeriti razvoj Republike Hrvatske u društvo s niskim emisijama stakleničkih plinova.

Tijekom izrade Strategije će se također odrediti učinak na gospodarstvo (utjecaj na BDP, troškovi razvoja energetske sustava, cijene energenata), energetska sustav (energetska potrošnja i uvoz – izvoz, sigurnost opskrbe, pitanje mreže, cijene energenata), okoliš (emisije nestakleničkih plinova), prirodu (posebno područja Natura 2000) i društvo (zapošljavanje, dostupnost energije, utjecaj na zdravlje). Sljedeći korak će biti ugrađivanje mjera smanjenja emisija stakleničkih plinova u sektorske razvojne planove i programe.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM

Ovim se Zakonom potvrđuje Izmjena iz Dohe, kako bi njezine odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Izmjenom iz Dohe utvrđuju se obveze ublažavanja za drugo obvezujuće razdoblje Kyotskog protokola za države navedene u Prilogu B Kyotskog protokola. Uz to, njome su načinjene daljnje izmjene teksta Kyotskog protokola koje će se provoditi u drugom obvezujućem razdoblju. Većinom tih izmjena samo se omogućuje provedba novih obveza ublažavanja, no nekim se odredbama donose i promjene u vezi s materijalnim obvezama. One se odnose na uključivanje novog plina - dušikova trifluorida (NF₃), dvije odredbe u vezi s ambicijom obveza stranaka za drugo obvezujuće razdoblje (takozvani „mehanizam ambicija”) i novi članak 3. stavak 7.b.

Točkom A članka 1. (Dodatak B Kyotskog protokola) Izmjene iz Dohe utvrđena je izmijenjena tablica iz Priloga B Kyotskog protokola koja sadržava treći stupac kojim se utvrđuju pravno obvezujuće obveze ublažavanja za drugo obvezujuće razdoblje u obliku kvantificiranih obveza ograničenja ili smanjenja emisija na razini cijelog gospodarstva (*eng. Quantified emission limitation or reduction commitment, QELRC*).

Uz cilj smanjenja emisija na 80% naveden za Europsku uniju i njezine države članice u Prilogu B, navedena je i napomena kojom se pojašnjava da se te obveze temelje na dogovoru da će ih Europska unija i njezine države članice ispuniti zajednički s Islandom. Uz ciljeve smanjenja emisija na 80% Republike Hrvatske, obzirom da u prosincu 2012. godine još nije bila država članica Europske unije, i Islanda, isto tako su navedene napomene kojima se pojašnjava da će one svoje obveze ispuniti zajednički s Europskom unijom i njezinim državama članicama.

Točkom B članka 1. (Dodatak A Kyotskog protokola) popis stakleničkih plinova obuhvaćenih Kyotskim protokolom, koji je sadržan u njegovom Prilogu, proširen je dodavanjem još jednog plina: dušikova trifluorida (NF₃). NF₃ je snažan staklenički plin; njegove emisije su trenutno vrlo niske, ali u porastu, a njegov potencijal globalnog zagrijavanja iznosi 17 200 što znači da jedna tona NF₃ ispuštena u atmosferu u jednakoj mjeri doprinosi globalnom zagrijavanju kao i količina od 17 200 tona ugljikova dioksida.

Točkom C članka 1. Izmjene iz Dohe dodan je novi stavak 1.a u članku 3., kojim se utvrđuju obveze stranaka u pogledu smanjenja emisija u razdoblju 2013. do 2020. godine ispod razina iz 1990. godine, sukladno Dodatku B Kyotskog protokola, kako bi se njihove ukupne emisije stakleničkih plinova smanjile za najmanje 18 posto ispod razina u 1990. godini u obvezujućem razdoblju od 2013. do 2020. godine.

Točkom D članka 1. Izmjene iz Dohe dodan je novi stavak 1.b u članku 3., kojim se stranci omogućuje da prilagodi svoju obvezu smanjenja emisija upisanu u treći stupac tablice u Dodatku B, povećanjem ambicije tijekom ciljnog razdoblja, a koju Tajništvo Konvencije treba iskomunicirati prema strankama najmanje tri mjeseca prije sastanka konferencije stranaka.

Točkom E članka 1. Izmjene iz Dohe, dodan je novi stavak 1.c u članku 3. kojim je predviđen pojednostavljen postupak stupanja na snagu gore navedenog povećanja ambicije tijekom

obvezujućeg razdoblja. Prethodno bi se takva prilagodba smatrala izmjenom Priloga B Kyotskog protokola, za čije je donošenje bio potreban konsenzus svih stranaka Protokola i za čije je stupanje na snagu bilo potrebno potvrđivanje tri četvrtine stranaka. Izmjenom iz Dohe se povećanje ambicije, koje neka stranka predloži u odnosu na svoj cilj, smatra usvojenim, osim ako više od tri četvrtine stranaka uloži prigovor. Osim toga, za njegovo stupanje na snagu više nije potrebno potvrđivanje.

Točkom F članka 1. Izmjene iz Dohe dodan je novi stavak 7.a u članku 3., kojim se propisuje da su dodijeljene količine za svaku stranku obuhvaćenu Prilogom I. jednake postotku upisanom za nju u trećem stupcu tablice u Dodatku B njezinih skupnih antropogenih emisija stakleničkih plinova 1990. navedenih u Dodatku A ekvivalentnih emisijama ugljikova dioksida, ili bazne godine, pomnoženo s osam. Stranke obuhvaćene Prilogom B za koje su promjena u korištenju zemljišta i aktivnosti u šumarstvu predstavljali neto izvor emisija stakleničkih plinova u 1990. godini u nju uključuju skupne antropogene emisije ekvivalenta CO₂ iz izvora, umanjeno za uklanjanja ponorima u 1990. godini od promjene u korištenju zemljišta u svrhu izračuna njihove dodijeljene količine.

Točkom G, člankom 1. Izmjene iz Dohe dodan je novi stavak 7.b u članku 3., kojim se automatski poništavaju jedinice dodijeljenih kvota stranke, ako i u mjeri u kojoj dodijeljena kvota za drugo obvezujuće razdoblje premašuje njezine prosječne emisije u prve tri godine prethodnog obvezujućeg razdoblja, pomnoženo s osam (broj godina drugog obvezujućeg razdoblja). To znači da se Izmjenom iz Dohe automatski prilagođava cilj stranke kako bi se spriječilo da njezine emisije u razdoblju od 2013. do 2020. godine premaše njezine prosječne emisije iz razdoblja od 2008. do 2010. godine. Europska unija, njezine države članice, Republika Hrvatska i Island izjavili su prilikom donošenja Izmjene iz Dohe da će se „članak 3. stavak 7.b primjenjivati na zajedničku dodijeljenu kvotu sukladno sporazumu o zajedničkom ispunjavanju obveza od strane Europske unije, njezinih država članica, Republike Hrvatske i Islanda i neće se pojedinačno primjenjivati na Europsku uniju, njezine države članice, Republiku Hrvatsku ili Island.

Točkom H članka 1. Izmjene iz Dohe nadopunjuje se članak 3. stavak 8. Kyotskog protokola radi primjene stavaka 7. i 7.a.

Točkom I članka 1. Izmjene iz Dohe dodan je novi stavak 8.a u članku 3., kojim je definirano da stranka obuhvaćena Prilogom I. može koristiti 1995. ili 2000. godinu kao baznu godinu za dušikov trifluorid u svrhu izračuna.

Točkom J članka 1. Izmjene iz Dohe dodani su novi stavci 12.a i 12.b u članku 3., kojima se propisuje da sve jedinice dobivene mehanizmima temeljenim na tržišnim odnosima koji se trebaju uspostaviti na temelju Konvencije ili njezinih instrumenata, stranke obuhvaćene Prilogom I. mogu koristiti kako bi si pomogle u postizanju usklađenosti sa svojim količinskim obvezama ograničenja i smanjenja emisija iz članka 3. Sve jedinice koje stranka stekne od druge stranke Konvencije dodaju se dodijeljenoj količini stranke koja ih stječe i oduzimaju od količine jedinica stranke koja ih prenosi.

Isto tako se jedinice iz odobrenih djelatnosti na temelju mehanizama temeljenih na tržišnim odnosima stranke obuhvaćene Prilogom I. koriste kako bi si pomogle u postizanju usklađenosti sa svojim količinskim obvezama ograničenja i smanjenja emisija iz članka 3. Konferencija stranaka koja služi kao sastanak stranaka Kyotskog protokola, osigurava da se jedan dio tih jedinica koristi za pokrivanje administrativnih troškova te za pomoć strankama, državama u razvoju koje su posebno osjetljive na negativne utjecaje klimatskih promjena za

pokrivanje troškova prilagodbe ako su te jedinice stečene na temelju članka 17. Kyotskog protokola.

Točkom K članka 1. nadopunjuje se navod na kraju prve rečenice članka 4. stavka 2., vezano za polaganje instrumenta o potvrđivanju.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u odredbi članka 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

Potvrđivanjem Izmjene iz Dohe Republika Hrvatska se pridružuje ostalim državama koje su potvrdile Izmjenu iz Dohe. Također se obvezuje ograničiti svoje prosječne emisije stakleničkih plinova u razdoblju od 2013. do 2020. godine na 80% svojih emisija u baznoj 1990. godini. Obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Zakona, a uzimajući u obzir da je razdoblje na koje se odnosi Izmjena iz Dohe već započelo 2013. godine i završava 2020. godine te u cilju donošenja novog ambicioznog globalnog sporazuma o smanjenju emisija stakleničkih plinova, potrebno je osigurati da prije Konferencije stranaka Konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime u Parizu u prosincu 2015. godine sve države članice Europske unije potvrde Izmjenu iz Dohe.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE
IZ DOHE KYOTSKOG PROTOKOLA UZ OKVIRNU KONVENCIJU
UJEDINJENIH NARODA O PROMJENI KLIME**

Članak 1.

Potvrđuje se Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, usvojena u Dohi 8. prosinca 2012. godine, u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 2.

Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola

Članak 1: Izmjena

A. Dodatak B Kyotskog protokola

Sljedeća tablica zamjenjuje tablicu iz Dodatka B Protokola:

<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Stranka</i>	<i>Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2008. – 2012.) (postotak bazne godine ili razdoblja)</i>	<i>Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2013. – 2020.) (postotak bazne godine ili razdoblja)</i>	<i>Referentna godina¹</i>	<i>Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2013. – 2020.) (izraženo kao postotna vrijednost referentne godine)¹</i>	<i>Obveze za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. (postotna vrijednost referentne godine)²</i>
Australija	108	99,5	2000.	98	– 5 do – 15 % ili – 25 % ³
Austrija	92	80 ⁴	NP	NP	
Bjelarus ^{5*}		88	1990.	NP	– 8 %
Belgija	92	80 ⁴	NP	NP	
Bugarska*	92	80 ⁴	NP	NP	
Hrvatska*	95	80 ⁶	NP	NP	– 20 % / – 30 % ⁷
Cipar		80 ⁴	NP	NP	
Češka Republika*	92	80 ⁴	NP	NP	
Danska	92	80 ⁴	NP	NP	
Estonija*	92	80 ⁴	NP	NP	
Europska unija	92	80 ⁴	1990.	NP	– 20 % / – 30 % ⁷
Finska	92	80 ⁴	NP	NP	
Francuska	92	80 ⁴	NP	NP	
Njemačka	92	80 ⁴	NP	NP	
Grčka	92	80 ⁴	NP	NP	
Mađarska	94	80 ⁴	NP	NP	
Island	110	80 ⁸	NP	NP	
Irska	92	80 ⁴	NP	NP	
Italija	92	80 ⁴	NP	NP	
Kazahstan*		95	1990.	95	– 7 %
Latvija*	92	80 ⁴	NP	NP	
Lihtenštajn	92	84	1990.	84	– 20 % / – 30 % ⁹
Litva*	92	80 ⁴	NP	NP	
Luksemburg	92	80 ⁴	NP	NP	
Malta		80 ⁴	NP	NP	
Monako	92	78	1990.	78	– 30 %
Nizozemska	92	80 ⁴	NP	NP	

1	2	3	4	5	6
Stranka	Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2013. – 2020.) (postotak bazne godine ili razdoblja)	Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2008. – 2012.) (postotak bazne godine ili razdoblja)	Referentna godina ¹	Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2013. – 2020.) (izraženo kao postotna vrijednost referentne godine) ¹	Obveze za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. (postotna vrijednost referentne godine) ²
	Norveška	101	84	1990.	84.
Poljska*	94	80 ⁴	NP	NP	
Portugal	92	80 ⁴	NP	NP	
Rumunjska*	92	80 ⁴	NP	NP	
Slovačka*	92	80 ⁴	NP	NP	
Slovenija*	92	80 ⁴	NP	NP	
Španjolska	92	80 ⁴	NP	NP	
Švedska	92	80 ⁴	NP	NP	
Švicarska	92	84,2	1990.	NP	– 20 % do – 30 % ¹¹
Ukrajina*	100	76 ¹²	1990.	NP	– 20 %
Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske	92	80 ⁴	NP	NP	
Stranka	Količinska obveza ograničenja ili smanjenja emisija (2008. – 2020.) (postotak bazne godine ili razdoblja)				
Kanada ¹³	94				
Japan ¹⁴	94				
Novi Zeland ¹⁵	100				
Ruska Federacija ^{16*}	100				

Kratica: NP = ne primjenjuje se

* Zemlje koje su u postupku prelaska na tržišno gospodarstvo.

Sve bilješke u nastavku, osim bilješki 1., 2. i 5. dostavile su dotične stranke.

- Stranka može referentnu godinu koristiti neobavezno u vlastite svrhe kako bi svoju količinsku obvezu ograničenja ili smanjenja emisija (QELRC) izrazila kao postotak emisija te godine, što ne predstavlja međunarodnu obvezu na temelju Kyotskog protokola, uz popis svoje obveze ili obveza QELRC u odnosu na baznu godinu u drugom i trećem stupcu ove tablice, koja je ili koje su međunarodno pravno obvezujuće.
- Dodatne informacije o tim obvezama mogu se pronaći u dokumentima FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 i FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 i Add.2.
- QELRC Australije u okviru drugog obvezujućeg razdoblja Kyotskog protokola u skladu je s postignućima bezuvjetnog cilja Australije od 5 posto smanjenja emisija ispod razina iz 2000. do 2020. Australija zadržava mogućnost kasnijeg pomicanja u okviru svojeg cilja za 2020. sa 5 na 15 ili 20 % ispod razina 2000., što je podložno ispunjenju određenih uvjeta. Ovo upućivanje i dalje ima status tih obveza kako su preuzete na temelju Sporazuma iz Cancuna i ne predstavlja novu pravno obvezujuću obvezu na temelju ovog Protokola ili njemu pridruženih pravila i načina.
- Obveze QELRC za Europsku uniju i njezine države članice za drugo obvezujuće razdoblje iz Kyotskog protokola temelje se na dogovoru da će ih Europska unija i njezine države članice ispuniti zajednički u skladu s člankom 4. Kyotskog protokola. Obvezama QELRC ne dovodi se u pitanje naknadna obavijest Europske unije i njezinih država članica o sporazumu o zajedničkom ispunjavanju njihovih obveza u skladu s odredbama Kyotskog protokola.
- Dodano Dodatku B izmjenom donesenom u skladu s odlukom 10/CMP.2. Ova izmjena još nije stupila na snagu.
- Obveze QELRC za Hrvatsku za drugo obvezujuće razdoblje iz Kyotskog protokola temelje se na dogovoru da će ona te QELRC ispuniti zajednički s Europskom unijom i njezinim državama članicama u

- skladu s člankom 4. Kyotskog protokola. Slijedom toga, pristupanje Hrvatske Europskoj uniji ne utječe na njezino sudjelovanje u takvom sporazumu o zajedničkom ispunjavanju u skladu s člankom 4. ili na njezinu obvezu QELRC.
- ⁷ Kao dio globalnog i sveobuhvatnog sporazuma za razdoblje nakon 2012., Europska unija ponovno ističe svoju uvjetnu ponudu o pomicanju smanjenja emisija na 30 posto do 2020. u odnosu na razine 1990., pod uvjetom da se i druge razvijene zemlje obvežu na odgovarajuća smanjenja emisija te da zemlje u razvoju isto tako daju odgovarajući doprinos u skladu sa svojim odgovornostima i mogućnostima.
- ⁸ Obveze QELRC za Island za drugo obvezujuće razdoblje iz Kyotskog protokola temelje se na dogovoru da će se ispuniti zajednički s Europskom unijom i njezinim državama članicama u skladu s člankom 4. Kyotskog protokola.
- ⁹ QELRC prikazan u trećem stupcu odnosi se na cilj smanjenja emisija za 20 posto do 2020. u usporedbi s razinama 1990. Lihtenštajn bi razmotrio cilj o većem smanjenju emisija od 30 posto do 2020. u usporedbi s razinama 1990. pod uvjetom da se i druge razvijene zemlje obvežu na odgovarajuća smanjenja emisija te da zemlje u razvoju koje su gospodarski naprednije isto tako daju odgovarajući doprinos u skladu sa svojim odgovornostima i mogućnostima.
- ¹⁰ QELRC Norveške od 84 % u skladu je s njezinim ciljem smanjenja emisija na 30 posto do 2020. u usporedbi s 1990. Ako se time može doprinijeti globalnom i sveobuhvatnom sporazumu prema kojem su stranke s velikim emisijama postigle dogovor o smanjenjima emisije u skladu s ciljem od 2° C, Norveška će se pomaknuti na razinu od 40 posto smanjenja emisija za 2020. na osnovi razina 1990.. Ovo upućivanje zadržava status obveze preuzete na temelju Sporazuma iz Cancuna i ne predstavlja novu pravno obvezujuću obvezu na temelju ovog Protokola.
- ¹¹ QELRC prikazan u trećem stupcu ove tablice odnosi se na cilj smanjenja emisija od 20 posto do 2020. u usporedbi s razinama 1990. Švicarska bi razmotrila viši cilj o smanjenju emisija od 30 posto do 2020. u usporedbi s razinama 1990. pod uvjetom da se i druge razvijene zemlje obvežu na usporediva smanjenja emisija te da zemlje u razvoju isto tako daju odgovarajući doprinos u skladu sa svojim odgovornostima i mogućnostima u skladu s ciljem od 2° C. Ovo upućivanje zadržava status obveze preuzete na temelju Sporazuma iz Cancuna i ne predstavlja novu pravno obvezujuću obvezu na temelju ovog Protokola ili njemu pridruženih pravila i načina.
- ¹² Treba biti potpuno prenošenje unaprijed i nema prihvatanja bilo kakvog poništenja ili bilo kakvog ograničenja korištenja ovog zakonski stečenog državnog vlasništva.
- ¹³ Depozitar je 15. prosinca 2011. primio pisanu obavijest o povlačenju Kanade iz Kyotskog protokola. Ta će radnja stupiti na snagu za Kanadu 15. prosinca 2012.
- ¹⁴ U izvješću od 10. prosinca 2010. Japan je naveo da nema namjeru preuzeti obvezu drugog obvezujućeg razdoblja Kyotskog protokola nakon 2012.
- ¹⁵ Novi Zeland ostaje stranka Kyotskog protokola. Prezet će cilj o količinskim obvezama smanjenja emisija na razini cijelog gospodarstva u skladu s Okvirnom konvencijom Ujedinjenih naroda o promjeni klime u razdoblju od 2013. do 2020.
- ¹⁶ U izvješću od 8. prosinca 2010. koje je tajništvo primilo 9. prosinca 2010., Ruska Federacija navela je da ne namjerava preuzeti količinsku obvezu ograničenja ili smanjenja emisija za drugo obvezujuće razdoblje.

B. Dodatak A Kyotskog protokola

Popis ispod naslova „Staklenički plinovi” u Dodatku A Protokola zamjenjuje se sljedećim popisom:

Staklenički plinovi

Ugljikov dioksid (CO₂)

Metan (CH₄)

Didušikov oksid (N₂O)

Fluorougljikovodici (spojevi HFC)

Perfluorougljici (spojevi PFC)

Sumporov heksafluorid (SF₆)

Dušikov trifluorid (NF₃)¹

¹Primjenjuje se samo od početka drugog obvezujućeg razdoblja.

C. Članak 3. stavak 1.a

Iza članka 3. stavka 1. Protokola umeće se sljedeći stavak:

1.a Stranke obuhvaćene Prilogom I., pojedinačno ili zajednički, osiguravaju da njihove skupne antropogene emisije stakleničkih plinova na popisu u Dodatku A ekvivalentne emisijama ugljikova dioksida ne prelaze dodijeljene im kvote, izračunate prema njihovim količinskim obvezama ograničenja i smanjenja emisija upisanima u trećem stupcu tablice sadržane u Dodatku B i u skladu s odredbama ovog članka, kako bi se njihove ukupne emisije takvih plinova smanjile za najmanje 18 posto ispod razina 1990. u obvezujućem razdoblju od 2013. do 2020.

D. Članak 3. stavak 1.b

Iza članka 3. stavka 1.a Protokola umeće se sljedeći stavak:

1.b Stranka obuhvaćena Dodatkom B može predložiti prilagodbu radi smanjenja postotka upisanog u treći stupac Dodatka B njezine količinske obveze ograničenja i smanjenja emisija upisane u treći stupac tablice u Dodatku B. O prijedlogu takve prilagodbe tajništvo obavještuje stranke najkasnije tri mjeseca prije sastanaka Konferencije stranaka koja služi kao sastanak stranaka ovog Protokola na kojem je predložena za donošenje.

E. Članak 3. stavak 1.c

Iza članka 3. stavka 1.b Protokola umeće se sljedeći stavak:

1.c Prilagodba koju je predložila stranka obuhvaćena Prilogom I. u pogledu povećanja ambicije njezine količinske obveze ograničenja i smanjenja emisija u skladu s člankom 3. stavkom 1.b smatra se donesenom od strane Konferencije stranaka koja služi kao sastanak stranaka ovog Protokola osim ako više od tri četvrtine stranaka koje su nazočne i glasaju izjavi prigovor. O donesenoj prilagodbi tajništvo obavještuje depozitara, koji to priopćenje prosljeđuje svim strankama, te ona stupa na snagu 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj je depozitar prosljedio priopćenje. Takve su prilagodbe obvezujuće za stranke.

F. Članak 3. stavak 7.a

Iza članka 3. stavka 7. Protokola umeće se sljedeći stavak:

7.a U drugom obvezujućem razdoblju količinskih obveza ograničenja i smanjenja emisija, od 2013. do 2020., dodijeljene kvote za svaku stranku obuhvaćenu Prilogom I. jednake su postotku upisanom za nju u trećem stupcu tablice u Dodatku B njezinih skupnih antropogenih emisija stakleničkih plinova 1990. navedenih u Dodatku A ekvivalentnih emisijama ugljikova dioksida, ili bazne godine ili razdoblja utvrđenog u skladu s prethodnim stavkom 5., pomnoženo s 8. Stranke obuhvaćene Prilogom B za koje su promjena u korištenju zemljišta i aktivnosti u šumarstvu predstavljali neto izvor emisija stakleničkih plinova 1990. u svoju baznu godinu emisija 1990. ili razdoblje uključuju skupne antropogene emisije ekvivalenta CO₂ iz izvora, umanjeno za uklanjanja ponorima u 1990. od promjene u korištenju zemljišta u svrhu izračuna njihove dodijeljene kvote.

G. Članak 3. stavak 7.b

Iza članka 3. stavka 7.a Protokola umeće se sljedeći stavak:

7.b Svaka pozitivna razlika između dodijeljene kvote drugog obvezujućeg razdoblja za stranku obuhvaćenu Prilogom I. i prosječnih godišnjih emisija za prve tri godine prethodnog obvezujućeg razdoblja pomnoženo s osam prenosi se na račun za poništavanje te stranke.

H. Članak 3. stavak 8.

U članku 3. stavku 8. Protokola, riječi:

izračun na koji se odnosi gornji stavak 7.

zamjenjuju se riječima:

izračuna na koje se odnose gornji stavci 7. i 7.a

I. Članak 3. stavak 8.a

Iza članka 3. stavka 8. Protokola umeće se sljedeći stavak:

8.a Svaka stranka obuhvaćena Prilogom I. može koristiti 1995. ili 2000. kao baznu godinu za dušikov trifluorid u svrhu izračuna iz prethodno navedenog stavka 7.a.

J. Članak 3. stavci 12.a i 12.b

Iza članka 3. stavka 12. Protokola umeće se sljedeći stavak:

12.a Sve jedinice dobivene mehanizmima temeljenim na tržišnim odnosima koji se trebaju uspostaviti na temelju Konvencije ili njezinih instrumenata stranke obuhvaćene Prilogom I. mogu koristiti kako bi si pomogle u postizanju usklađenosti sa svojim količinskim obvezama ograničenja i smanjenja emisija iz članka 3. Sve jedinice koje stranka stekne od druge stranke Konvencije dodaju se dodijeljenoj kvoti stranke koja ih stječe i oduzimaju od kvote jedinica stranke koja ih prenosi.

12.b Ako jedinice iz odobrenih djelatnosti na temelju mehanizama temeljenih na tržišnim odnosima iz prethodno navedenog stavka 12.a stranke obuhvaćene Prilogom I. koriste kako bi si pomogle u postizanju usklađenosti sa svojim količinskim obvezama ograničenja i smanjenja emisija iz članka 3., Konferencija stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola osigurava da se jedan udio u tim jedinicama koristi za pokrivanje administrativnih troškova, te za pomoć strankama zemalja u razvoju koje su posebno osjetljive na negativne utjecaje klimatskih promjena da podmire troškove prilagodbe ako su te jedinice stečene na temelju članka 17.

K. Članak 4. stavak 2.

Na kraju prve rečenice članka 4. stavka 2. Protokola dodaju se sljedeće riječi:

, ili na dan polaganja njihovih isprava o prihvatu ili bilo kakve izmjene Dodatka B u skladu s člankom 3. stavkom 9.

L. Članak 4. stavak 3.

U članku 4. stavku 3. Protokola, riječi:

, stavku 7.

zamjenjuju se s:

na koji se odnosi

Članak 2. Stupanje na snagu

Ova Izmjena stupa na snagu u skladu s člancima 20. i 21. Kyotskog protokola.

Doha amendment to the Kyoto Protocol

Article 1: Amendment

A. Annex B to the Kyoto Protocol

The following table shall replace the table in Annex B to the Protocol:

<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (percentage of base year or period)</i>	<i>Reference year¹</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (expressed as percentage of reference year)¹</i>	<i>Pledges for the reduction of greenhouse gas emissions by 2020 (percentage of reference year)²</i>
Australia	108	99.5	2000	98	–5 to –15% or –25% ³
Austria	92	80 ⁴	NA	NA	
Belarus ^{5*}		88	1990	NA	–8%
Belgium	92	80 ⁴	NA	NA	
Bulgaria*	92	80 ⁴	NA	NA	
Croatia*	95	80 ⁶	NA	NA	–20%/–30% ⁷
Cyprus		80 ⁴	NA	NA	
Czech Republic*	92	80 ⁴	NA	NA	
Denmark	92	80 ⁴	NA	NA	
Estonia*	92	80 ⁴	NA	NA	
European Union	92	80 ⁴	1990	NA	–20%/–30% ⁷
Finland	92	80 ⁴	NA	NA	
France	92	80 ⁴	NA	NA	
Germany	92	80 ⁴	NA	NA	
Greece	92	80 ⁴	NA	NA	
Hungary*	94	80 ⁴	NA	NA	
Iceland	110	80 ⁸	NA	NA	
Ireland	92	80 ⁴	NA	NA	
Italy	92	80 ⁴	NA	NA	
Kazakhstan*		95	1990	95	–7%
Latvia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Liechtenstein	92	84	1990	84	–20%/–30% ⁹
Lithuania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Luxembourg	92	80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (percentage of base year or period)</i>	<i>Reference year¹</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (expressed as percentage of reference year)¹</i>	<i>Pledges for the reduction of greenhouse gas emissions by 2020 (percentage of reference year)²</i>
Malta		80 ⁴	NA	NA	
Monaco	92	78	1990	78	–30%
Netherlands	92	80 ⁴	NA	NA	
Norway	101	84	1990	84	–30% to –40% ¹⁰
Poland*	94	80 ⁴	NA	NA	
Portugal	92	80 ⁴	NA	NA	
Romania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovakia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovenia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Spain	92	80 ⁴	NA	NA	
Sweden	92	80 ⁴	NA	NA	
Switzerland	92	84.2	1990	NA	–20% to –30% ¹¹
Ukraine*	100	76 ¹²	1990	NA	–20%
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	92	80 ⁴	NA	NA	
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>				
Canada ¹³	94				
Japan ¹⁴	94				
New Zealand ¹⁵	100				
Russian Federation ^{16*}	100				

Abbreviation: NA = not applicable.

* Countries that are undergoing the process of transition to a market economy.

All footnotes below, except for footnotes 1, 2 and 5, have been provided through communications from the respective Parties.

¹ A reference year may be used by a Party on an optional basis for its own purposes to express its quantified emission limitation or reduction commitment (QELRC) as a percentage of emissions of that year, that is not internationally binding under the Kyoto Protocol, in addition to the listing of its QELRC(s) in relation to the base year in the second and third columns of this table, which are internationally legally binding.

² Further information on these pledges can be found in documents FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 and FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 and Add.2.

- ³ Australia's QELRC under the second commitment period of the Kyoto Protocol is consistent with the achievement of Australia's unconditional 2020 target of 5 per cent below 2000 levels. Australia retains the option later to move up within its 2020 target of 5 to 15, or 25 per cent below 2000 levels, subject to certain conditions being met. This reference retains the status of these pledges as made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol or its associated rules and modalities.
- ⁴ The QELRCs for the European Union and its member States for a second commitment period under the Kyoto Protocol are based on the understanding that these will be fulfilled jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. The QELRCs are without prejudice to the subsequent notification by the European Union and its member States of an agreement to fulfil their commitments jointly in accordance with the provisions of the Kyoto Protocol.
- ⁵ Added to Annex B by an amendment adopted pursuant to decision 10/CMP.2. This amendment has not yet entered into force.
- ⁶ Croatia's QELRC for a second commitment period under the Kyoto Protocol is based on the understanding that it will fulfil this QELRC jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. As a consequence, Croatia's accession to the European Union shall not affect its participation in such joint fulfilment agreement pursuant to Article 4 or its QELRC.
- ⁷ As part of a global and comprehensive agreement for the period beyond 2012, the European Union reiterates its conditional offer to move to a 30 per cent reduction by 2020 compared to 1990 levels, provided that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.
- ⁸ The QELRC for Iceland for a second commitment period under the Kyoto Protocol is based on the understanding that it will be fulfilled jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol.
- ⁹ The QELRC presented in column three refers to a reduction target of 20 per cent by 2020 compared to 1990 levels. Liechtenstein would consider a higher reduction target of up to 30 per cent by 2020 compared to 1990 levels under the condition that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and that economically more advanced developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.
- ¹⁰ Norway's QELRC of 84 is consistent with its target of 30 per cent reduction of emissions by 2020, compared to 1990. If it can contribute to a global and comprehensive agreement where major emitting Parties agree on emission reductions in line with the 2° C target, Norway will move to a level of 40 per cent reduction for 2020 based on 1990 levels. This reference retains the status of the pledge made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol.
- ¹¹ The QELRC presented in the third column of this table refers to a reduction target of 20 per cent by 2020 compared to 1990 levels. Switzerland would consider a higher reduction target up to 30 per cent by 2020 compared to 1990 levels subject to comparable emission reduction commitments from other developed countries and adequate contribution from developing countries according to their responsibilities and capabilities in line with the 2° C target. This reference retains the status of the pledge made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol or its associated rules and modalities.
- ¹² Should be full carry-over and there is no acceptance of any cancellation or any limitation on use of this legitimately acquired sovereign property.
- ¹³ On 15 December 2011, the Depository received written notification of Canada's withdrawal from the Kyoto Protocol. This action will become effective for Canada on 15 December 2012.
- ¹⁴ In a communication dated 10 December 2010, Japan indicated that it does not have any intention to be under obligation of the second commitment period of the Kyoto Protocol after 2012.
- ¹⁵ New Zealand remains a Party to the Kyoto Protocol. It will be taking a quantified economy-wide emission reduction target under the United Nations Framework Convention on Climate Change in the period 2013 to 2020.
- ¹⁶ In a communication dated 8 December 2010 that was received by the secretariat on 9 December 2010, the Russian Federation indicated that it does not intend to assume a quantitative emission limitation or reduction commitment for the second commitment period.

B. Annex A to the Kyoto Protocol

The following list shall replace the list under the heading “Greenhouse gases” in Annex A to the Protocol:

Greenhouse gases

Carbon dioxide (CO₂)

Methane (CH₄)

Nitrous oxide (N₂O)

Hydrofluorocarbons (HFCs)

Perfluorocarbons (PFCs)

Sulphur hexafluoride (SF₆)

Nitrogen trifluoride (NF₃)¹

C. Article 3, paragraph 1 bis

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 of Article 3 of the Protocol:

1 bis. The Parties included in Annex I shall, individually or jointly, ensure that their aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A do not exceed their assigned amounts, calculated pursuant to their quantified emission limitation and reduction commitments inscribed in the third column of the table contained in Annex B and in accordance with the provisions of this Article, with a view to reducing their overall emissions of such gases by at least 18 per cent below 1990 levels in the commitment period 2013 to 2020.

D. Article 3, paragraph 1 ter

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 bis of Article 3 of the Protocol:

1 ter. A Party included in Annex B may propose an adjustment to decrease the percentage inscribed in the third column of Annex B of its quantified emission limitation and reduction commitment inscribed in the third column of the table contained in Annex B. A proposal for such an adjustment shall be communicated to the Parties by the secretariat at least three months before the meeting of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol at which it is proposed for adoption.

E. Article 3, paragraph 1 quater

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 ter of Article 3 of the Protocol:

1 quater. An adjustment proposed by a Party included in Annex I to increase the ambition of its quantified emission limitation and reduction commitment in accordance with Article 3, paragraph 1 ter, above shall be considered adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol unless more than three-fourths of the Parties present and voting object to its adoption. The

---

¹ Applies only from the beginning of the second commitment period.

adopted adjustment shall be communicated by the secretariat to the Depository, who shall circulate it to all Parties, and shall enter into force on 1 January of the year following the communication by the Depository. Such adjustments shall be binding upon Parties.

F. Article 3, paragraph 7 bis

The following paragraphs shall be inserted after paragraph 7 of Article 3 of the Protocol:

7 bis. In the second quantified emission limitation and reduction commitment period, from 2013 to 2020, the assigned amount for each Party included in Annex I shall be equal to the percentage inscribed for it in the third column of the table contained in Annex B of its aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A in 1990, or the base year or period determined in accordance with paragraph 5 above, multiplied by eight. Those Parties included in Annex I for whom land-use change and forestry constituted a net source of greenhouse gas emissions in 1990 shall include in their 1990 emissions base year or period the aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions by sources minus removals by sinks in 1990 from land-use change for the purposes of calculating their assigned amount.

G. Article 3, paragraph 7 ter

The following paragraph shall be inserted after paragraph 7 bis of Article 3 of the Protocol:

7 ter. Any positive difference between the assigned amount of the second commitment period for a Party included in the Annex I and average annual emissions for the first three years of the preceding commitment period multiplied by eight shall be transferred to the cancellation account of that Party.

H. Article 3, paragraph 8

In paragraph 8 of Article 3 of the Protocol, the words:

calculation referred to in paragraph 7 above

shall be substituted by:

calculations referred to in paragraphs 7 and 7 bis above

I. Article 3, paragraph 8 bis

The following paragraph shall be inserted after paragraph 8 of Article 3 of the Protocol:

8 bis. Any Party included in Annex I may use 1995 or 2000 as its base year for nitrogen trifluoride for the purposes of the calculation referred to in paragraph 7 bis above.

J. Article 3, paragraphs 12 bis and ter

The following paragraphs shall be inserted after paragraph 12 of Article 3 of the Protocol:

12 bis. Any units generated from market-based mechanisms to be established under the Convention or its instruments may be used by Parties included in Annex I to assist them in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3. Any such units which a Party acquires from another Party to the Convention shall be added to the assigned amount for the acquiring Party and subtracted from the quantity of units held by the transferring Party.

12 ter. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall ensure that, where units from approved activities under market-based mechanisms referred to in paragraph 12 bis above are used by Parties included in Annex I to assist them in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3, a share of these units is used to cover administrative expenses, as well as to assist developing country Parties that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change to meet the costs of adaptation if these units are acquired under Article 17.

K. Article 4, paragraph 2

The following words shall be added to the end of the first sentence of paragraph 2 of Article 4 of the Protocol:

, or on the date of deposit of their instruments of acceptance of any amendment to Annex B pursuant to Article 3, paragraph 9

L. Article 4, paragraph 3

In paragraph 3 of Article 4 of the Protocol, the words:

, paragraph 7

shall be substituted by:

to which it relates

Article 2: Entry into force

This amendment shall enter into force in accordance with Articles 20 and 21 of the Kyoto Protocol.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjih tijela državne uprave nadležnih za poslove zaštite okoliša, gospodarstva, poduzetništva, graditeljstva, poljoprivrede, šumarstva, vodnoga gospodarstva, mora, turizma, prometa i regionalnoga razvoja.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

U članku 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Izmjenu iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime sukladno odredbama članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/1996), odnosno iskazuje se formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Izmjenom iz Dohe Kyotskog protokola, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan na međunarodnoj razini.

U članku 2. Konačnog prijedloga Zakona sadržan je tekst Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

U članku 3. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da je provedba Zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime u djelokrugu središnjih tijela državne uprave nadležnih za poslove zaštite okoliša, gospodarstva, poduzetništva, graditeljstva, poljoprivrede, šumarstva, mora, vodnog gospodarstva, turizma, prometa i regionalnog razvoja.

U članku 4. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

PRILOG - Preslika Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola u izvorniku na engleskom jeziku

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, s Konačnim prijedlogom zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zaštite okoliša i prirode
Svrha dokumenta	<p>Ovim se Zakonom potvrđuje Izmjena iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", br. 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.</p> <p>Izmjenom iz Dohe utvrđuju se obveze ublažavanja za drugo obvezujuće razdoblje Kyotskog protokola za države navedene u Prilogu B Protokola. Uz to, njome su načinjene daljnje izmjene teksta Protokola koje će se provoditi u drugom obvezujućem razdoblju. Većinom tih izmjena samo se omogućuje provedba novih obveza ublažavanja, no nekim se odredbama donose i promjene u vezi s materijalnim obvezama. One se odnose na uključivanje novog plina - dušikova trifluorida (NF₃), dvije odredbe u vezi s ambicijom obveza stranaka za drugo obvezujuće razdoblje (takozvani "mehanizam ambicija") i novi članak 3. stavak 7.b.</p> <p>Službeno stupanje na snagu Izmjene iz Dohe predstavlja važan cilj Europske unije. Za to je potrebno da 144 od 192 stranke Kyotskog protokola, uključujući Europsku uniju i njezine države članice, polože svoje isprave o ratifikaciji. U skladu sa zajedničkom praksom, nakon postupaka ratifikacije Europska unija i njezine države članice istodobno će položiti svoje isprave o ratifikaciji kako bi se omogućilo istovremeno stupanje na snagu svih njih. To se treba dogoditi prije Konferencije o promjeni klime u Parizu krajem 2015. godine.</p> <p>Prema Izmjeni iz Dohe, Europska unija, njezine države članice i Island obvezuju se ograničiti svoje prosječne godišnje emisije stakleničkih plinova u razdoblju od 2013. do 2020. godine na 80 % svojih emisija u odnosu na razine u baznoj godini, uglavnom 1990. godina. Ta se obveza temelji na ciljevima smanjenja emisija stakleničkih plinova utvrđenim u klimatsko energetska paketu, Zaključci vijeća, 1727111108 REV 1, od 13. veljače 2009. godine. Smanjenje emisija provodi se putem sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova Europske Unije, utvrđenim Direktivom 2003/87/EZ kojom se utvrđuje sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar</p>

Zajednice i kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003.) te putem ciljeva smanjenja i ograničenja emisija za države članice u sektorima izvan sustava trgovanja, utvrđenih Odlukom br. 406/2009/EZ o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. (SL L 140, 5. 6. 2009.). Obveza je određena uzimajući u obzir razlike u području primjene između zakonodavstva Europske unije i drugog obvezujućeg razdoblja Kyotskog protokola. Taj je pristup u skladu sa zaključcima Vijeća iz ožujka 2012. godine u kojima je navedeno da se zajednička obveza Europske unije, njezinih država članica i Islanda treba temeljiti na klimatsko energetsom paketu te da obveze smanjenja emisije pojedinačnih država članica u drugom obvezujućem razdoblju Kyotskog protokola "ne prelaze njihove obveze usuglašene u zakonodavstvu Europske unije". Na tom se pristupu temeljio podnesak Europske unije i njezinih država članica u travnju 2012. godine u vezi s njihovom obvezom iz drugog razdoblja.

Zakonodavstvo Europske unije u pogledu ostvarenja cilja smanjenja emisija na 80% do 2020. godine već je na snazi. Europska unija i njezine države članice stoga su postigle dogovor u Dohi o neposrednoj provedbi svojih obveza i odgovornosti u vezi s drugim obvezujućim razdobljem Kyotskog protokola od 1. siječnja 2013. godine. Osim toga, Europska unija je na dobrom putu da ostvari svoj cilj za 2020. godinu. U Inventaru emisija stakleničkih plinova Europske unije (NIR 2014) pokazalo se da su 2012. godine emisije u 28 država članica bile 19,2 % ispod razine iz 1990. godine (isključujući korištenje zemljišta, promjene u korištenju zemljišta i šumarstvo te korištenje fleksibilnih mehanizama). Na temelju dokumenta Trendovi i projekcije emisija stakleničkih plinova u Europi 2014. godine i temeljem pretpostavke provedbe postojećih politika i mjera, Europska agencija za okoliš navodi umjereno daljnje smanjenje emisija do 2020. godine, s ukupnim smanjenjem od približno 21 % ispod razina iz 1990. do 2020. godine. Time se potvrđuje da Europska unija namjerava ispuniti i premašiti svoj cilj za drugo obvezujuće razdoblje s politikama i mjerama koje su trenutno na snazi. Međutim, ponuda Europske unije da se prijeđe na 30 % smanjenja i dalje je otvorena. Uz to, u tijeku su rasprave o troškovno najučinkovitijoj putanji Europske unije kojom bi smanjila svoje emisije stakleničkih plinova za 80 do 95 % do 2050. godine uključujući ostvarenje cilja za 2030. godinu, smanjenje emisija za 40 % u odnosu na razine u 1990. godini.

Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	U postupak izrade Nacrta prijedloga zakona o potvrđivanju Izmjene iz Dohe Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, s Konačnim prijedlogom zakona nisu bili uključeni predstavnici zainteresirane javnosti.	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?		<i>Internetska stranice Vlade</i>
DA		<i>Internetske stranice tijela nadležnog za izradu nacrtu stranice</i>
		<i>Neke druge internetske stranice</i>
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt Zakona je bio objavljen 18. lipnja 2015. godine na internetskoj stranici Ministarstva zaštite okoliša i prirode (http://mzoip.evolare.host25.com/hr/savjetovanje-sa-zainteresiranom-javnoscu.html). Vrijeme za savjetovanje zainteresirane javnosti bilo je u razdoblju od 18. lipnja 2015. do 18. srpnja 2015. godine.	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Zainteresirana javnost nije dostavila očitovanje.	
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje		
Troškovi provedenog savjetovanja	Nema troškova	